

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): oponenta

Práci hodnotil(a): PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D.

Práci předložil(a): Klára Jandová

Název práce: Dramatická tvorba vybraných osvícenských myslitelů (Voltaire, Diderot, Lessing)

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Na jedné straně bylo cílem práce nastínění názorů na drama, které zastávali někteří významní představitelé osvícenského myšlení. Vybráni byli Voltaire, Denis Diderot a Gotthold Ephraim Lessing. Názory těchto autorů byly stručně představeny v naznačeném kontextu osvícenské filozofie. Na straně druhé bylo cílem práce přiblížit některá dramata, které byla těmito autory, konkrétně Voltairem a Lessingem, vytvořena. Dá se říci, že přes některé nedostatky, o kterých se zmíním dále, byly tyto cíle práce, které jsou samozřejmě částečně disparátní, splněny.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Výběr autorů, na které se bakalářská práce zaměřuje zejména, se řídí pravděpodobně především dostupností jejich textů v českých překladech.

Text bakalářské práce se masivně opírá o dostupnou sekundární literaturu, to je patrné jak v kapitolách, které pojednávají o dobovém myšlenkovém kontextu, tak v kapitolách o autorech, na které se má práce soustředit zejména. Opření o sekundární literaturu v některých místech práce vede k některým disproporcím. Autorka přebírá názory autorů současných i starších, žádným způsobem nezohledňuje jejich rozdílné přístupy, či zaměření. Názory ze sekundární literatury přebírá jako konstatování skutečnosti. Respekt k názorům přebíraným ze sekundární literatury je tak velký, že tyto názory nedokáže autorka spojit s vlastními formulacemi, pokud k nim vůbec dospěje. To se velice názorně ukazuje při přiblížení děje a významu Voltairova dramatu *Zaira*, jehož děj v textu popisován dvakrát, jednou vlastními způsobem, podruhé je přiblížen z hlediska Caroline Weberové. Závislost autorky na sekundární je natolik silná, že se ani v závěru nepokusila o skutečně vlastní shrnutí a jen přebírá věty už uvedené v předchozích kapitolách své práce. Vlastní přínos práce se tedy ztrácí v neurčitosti.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Po formální stránce je práce vytvořena uspokojivým způsobem. Jen upozorňuji na to, že některé údaje se v odkazech do literatury v poznámkách pod čarou nadbytečně opakují. Není zapotřebí opakovat název práce, ze které se čerpá, na každé nové stránce znovu.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce je poměrně pracně vytvořeným kompilátem názorů jiných autorů a dalších sesbíraných informací. Vnitřní návaznost textu je tedy z tohoto důvodu poněkud snížena. Například souvislost konstatování z úvodních přehledově koncipovaných kapitol s kapitolami věnovanými Voltairovi, Diderotovi a Lessingovi zdůrazňována není. Text obsahuje i některá stylistická pochybení. Základní cíle bakalářské práce však byly splněny.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Na s. 13 se uvádí: „Hlavně angličtí a francouzští spisovatelé uspěli v podávání filozofických poznatků elegantní a přiměřenou formou, protože oba jazyky disponují možnostmi jak se vyjádřit bez pedantismu a hodně výstižně.“ Myslí se tím, že některé jiné jazyky mají jakýsi přirozený sklon k pedantismu a nevystižnosti?

Na s. 32 se konstatuje, že v Diderotových „hrách byl prosazován detailní pohyb“. Prosím o vysvětlení.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově):

Velmi dobře.

Datum: 20. 5. 2017

Podpis:

